

U S T A W A

z dnia r.

o zmianie niektórych ustaw w celu deregulacji prawa gospodarczego i administracyjnego oraz doskonalenia zasad opracowywania prawa gospodarczego¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 45 dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. § 1. W przypadku braku możliwości doręczenia w sposób wskazany w art. 45 z powodu, że podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej adres jej siedziby nie istnieje, został wykreślony z rejestru lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić adresu siedziby, pismo doręcza się osobie fizycznej uprawnionej do reprezentowania adresata.

§ 2. W przypadku gdy reprezentacja ma charakter łączny z innymi osobami fizycznymi pismo doręcza się wszystkim osobom upoważnionym do reprezentowania

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, ustawę z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych, ustawę z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentyisty, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, ustawę z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa, ustawę z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, ustawę z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, ustawę z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy, ustawę z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców, ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawę z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich.

adresata. Doręczenie uważa się za dokonane z chwilą doręczenia pisma ostatniej osobie fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata.

§ 3. Jeżeli w przypadku określonym w § 1 lub § 2 nie jest możliwe ustalenie adresu do doręczeń osoby fizycznej uprawnionej do reprezentowania adresata, pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

§ 4. Uznanie doręczenia, o którym mowa w § 3, za dokonane następuje z dniem sporządzenia przez organ administracji publicznej adnotacji o niemożności ustalenia adresu do doręczeń osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata oraz siedziby adresata.

§ 5. Organ administracji publicznej jest obowiązany niezwłocznie sporządzić i utrwalić w aktach sprawy adnotację o braku możliwości ustalenia adresu do doręczeń osoby fizycznej upoważnionej do reprezentowania adresata oraz siedziby adresata.”;

2) w art. 96a po § 1 dodaje się § 1a i § 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Sprawą, której charakter pozwala na przeprowadzenie mediacji, jest w szczególności sprawa rozstrzygana w ramach uznania administracyjnego lub dotycząca:

- 1) koncesji, zezwoleń lub pozwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej;
- 2) budownictwa i architektury;
- 3) zagospodarowania przestrzennego;
- 4) ochrony środowiska i przyrody;
- 5) gospodarki wodnej;
- 6) nieruchomości;
- 7) rolnictwa i leśnictwa;
- 8) własności przemysłowej.

§ 1b. Organ administracji publicznej sporządza i dołącza do akt ocenę, w drodze adnotacji, czy:

- 1) charakter sprawy pozwala na przeprowadzenie mediacji oraz
- 2) zachodzą okoliczności odstąpienia od zawiadomienia o możliwości przeprowadzenia mediacji, jeśli charakter sprawy pozwala na przeprowadzenie mediacji.”;

3) w art. 96b:

a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Zawiadomienie o możliwości przeprowadzenia mediacji może być dokonywane więcej niż raz oraz na każdym etapie postępowania.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Zawiadomienie o możliwości przeprowadzenia mediacji zawiera pouczenie o zasadach, zaletach, kosztach mediacji oraz o możliwości ponawiania zawiadomienia na każdym etapie postępowania.”,

c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Organ administracji publicznej odstępuje od zawiadomienia, o którym mowa w § 1, jeżeli z okoliczności faktycznych i prawnych wynika, że:

- 1) sprawa powinna być załatwiona niezwłocznie, w tym jeżeli wymaga tego ważny interes publiczny, lub
- 2) jeżeli przeprowadzenie mediacji zmierzałoby jedynie do przedłużenia postępowania.”;

4) w art. 97 dodaje się § 4–6 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania, wszczętego na żądanie strony, nie ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1–3a, organ administracji publicznej może wydać decyzję o umorzeniu postępowania, o ile nie sprzeciwiają się temu pozostałe strony oraz nie zagraża to interesowi społecznemu.

§ 5. Organ administracji publicznej, przed wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania, wyznacza pozostałym stronom postępowania, innym niż wymienione w § 1 pkt 1–3a, siedmiodniowy termin na wniesienie sprzeciwu.

§ 6. Decyzję o umorzeniu postępowania, o której mowa w § 4, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia dla stron, o których mowa w § 1 pkt 1–3a.”;

5) w art. 109 dodaje się § 3 i § 4 w brzmieniu:

„§ 3. Załączniki do decyzji wydanej w postaci papierowej mogą być doręczone na innym trwałym nośniku informacji za zgodą strony wyrażoną na piśmie albo ustnie do protokołu.

§ 4. Przez trwałe nośnik informacji rozumie się każdy nośnik informacji umożliwiający przechowywanie przez czas niezbędny, wynikający z charakteru informacji oraz celu ich sporządzenia lub przekazania, zawartych na nim informacji w sposób uniemożliwiający ich zmianę lub pozwalający na odtworzenie informacji w wersji i formie, w jakiej zostały sporządzone lub przekazane.”;

6) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. § 1. Postanowienie zawiera: oznaczenie organu administracji publicznej, datę jego wydania, oznaczenie strony lub stron albo innych osób biorących udział w postępowaniu, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie, sprzeciw od postanowienia lub skarga do sądu administracyjnego, oraz podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jego wydania.

§ 2. Postanowienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie, sprzeciw od postanowienia lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie.”;

7) w art. 125:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postanowienia, od których służy stronom zażalenie, sprzeciw od postanowienia lub skarga do sądu administracyjnego, doręcza się na piśmie.”;

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Postanowienie, które może być zaskarżone do sądu administracyjnego, doręcza się stronie wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia sprzeciwu od postanowienia lub skargi oraz uzasadnieniem faktycznym i prawnym.”;

8) w art. 132 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli odwołanie wniosły wszystkie strony, a organ administracji publicznej, który wydał decyzję, uzna, że to odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie, może wydać nową decyzję, w której uchylą zaskarżoną decyzję w całości lub w części i rozstrzygnie sprawę albo uchylając tę decyzję – umorzy postępowanie w całości lub w części.”;

9) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. Organ administracji publicznej, który wydał decyzję, obowiązany jest przesłać odwołanie wraz z odniesieniem się do zarzutów podniesionych w odwołaniu oraz aktami sprawy organowi odwoławczemu niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie czternastu dni od dnia, w którym otrzymał odwołanie, jeżeli w tym terminie nie wydał nowej decyzji w myśl art. 132.”;

10) po art. 139 dodaje się art. 139a w brzmieniu:

„Art. 139a. § 1. W przypadku, o którym mowa w art. 138 § 2 i 2a, organ pierwszej instancji jest związany wytycznymi organu odwoławczego wskazanymi w decyzji uchylającej zaskarżoną decyzję w całości i przekazującej sprawę do ponownego

rozpatrzenia, chyba że przepisy prawa uległy zmianie lub organ pierwszej instancji uzasadnił przyczyny odstąpienia od wytycznych organu odwoławczego.

§ 2. Organ pierwszej instancji obowiązany jest uzasadnić przyczyny odstąpienia od wytycznych, o których mowa w § 1, w decyzji wydanej po ponownym rozpatrzeniu sprawy.

§ 3. Organ odwoławczy przy rozpatrywaniu odwołania wniesionego od decyzji organu pierwszej instancji wydanej po ponownym rozpatrzeniu sprawy, w przypadku stwierdzenia naruszenia obowiązku, o którym mowa w § 1 i 2, przez organ pierwszej instancji polegającego na odstąpieniu bez uzasadnienia od:

- 1) wskazanych przez organ odwoławczy okoliczności, które należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, o których mowa w art. 138 § 2 zdanie drugie, lub
- 2) określonych przez organ odwoławczy wytycznych w zakresie wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, o których mowa w art. 138 § 2a – może zarządzić wyjaśnienie przez organ pierwszej instancji przyczyn naruszenia tego obowiązku a w razie potrzeby także podjęcie środków zapobiegających naruszeniu tego obowiązku w przyszłości.”;

11) w art. 189h:

a) w § 4 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 2–4.”,

b) w § 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) podjęcia postępowania w przypadku, o którym mowa w art. 97 § 2.”;

12) w art. 189i § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zaległą administracyjną karą pieniężną jest kara niezapłacona w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna, chyba że przepisy szczególne wskazują inny termin jej zapłaty.”;

13) w art. 189k:

a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) odroczenie terminu zapłaty lub rozłożenie na raty zapłaty zaległej administracyjnej kary pieniężnej wraz z odsetkami za zwłokę;”,

b) po § 2 dodaje się § 2a–2f w brzmieniu:

„§ 2a. Od zaległej administracyjnej kary pieniężnej, której zapłata została odroczone lub rozłożona na raty, odsetki za zwłokę są naliczane do dnia wniesienia wniosku strony o jej odroczenie lub rozłożenie na raty, włącznie z tym dniem.

§ 2b. Jeżeli decyzja o odmowie odroczenia terminu płatności lub rozłożenia na raty zapłaty administracyjnej kary pieniężnej została doręczona stronie:

- 1) przed upływem dwóch miesięcy od dnia wniesienia wniosku strony o jej odroczenie lub rozłożenie na raty, odsetki za zwłokę są naliczane, począwszy od dnia następującego po upływie terminu płatności administracyjnej kary pieniężnej;
- 2) po upływie dwóch miesięcy od dnia wniesienia wniosku strony o jej odroczenie lub rozłożenie na raty, dalsze odsetki za zwłokę są naliczane z wyłączeniem okresu od dnia następującego po dniu wniesienia wniosku do dnia doręczenia tej decyzji, włącznie z tym dniem.

§ 2c. W razie niedotrzymania terminu płatności odroczonej administracyjnej kary pieniężnej bądź terminu płatności którejkolwiek z rat, na jakie została rozłożona administracyjna kara pieniężna, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji o:

- 1) odroczeniu terminu płatności administracyjnej kary pieniężnej – w całości;
- 2) rozłożeniu na raty administracyjnej kary pieniężnej – w części dotyczącej raty niezapłaconej w terminie płatności.

§ 2d. W razie niedotrzymania terminu płatności trzech rat, na jakie została rozłożona administracyjna kara pieniężna, następuje z mocy prawa wygaśnięcie decyzji o rozłożeniu na raty administracyjnej kary pieniężnej w zakresie wszystkich niezapłaconych rat.

§ 2e. W przypadku, o którym mowa w § 2c i 2d, odsetki za zwłokę są naliczane od dnia wniesienia wniosku strony o odroczenie lub rozłożenie na raty administracyjnej kary pieniężnej, włącznie z tym dniem.

§ 2f. Przepisy § 2b–2e stosuje się odpowiednio do odroczonej lub rozłożonej na raty zaległej administracyjnej kary pieniężnej.”;

- 14) po 189k dodaje się art. 189l w brzmieniu:

„Art. 189l. § 1. Organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może z urzędu udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej, o których mowa w art. 189k § 1 pkt 3 i 4, jeżeli:

- 1) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że egzekucja zaległej administracyjnej kary pieniężnej będzie bezskuteczna z powodu braku majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne;
- 2) zaległa administracyjna kara pieniężna nie została zaspokojona w zakończonym postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym;
- 3) wysokość zaległej administracyjnej kary pieniężnej nie przekracza pięciokrotnej wartości kosztów upomnienia, o którym mowa w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 2. Przepis art. 189k § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, decyzję o udzieleniu ulgi w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, właściwy organ może umorzyć zaległą administracyjną karę pieniężną, jeżeli umorzenie nie będzie stanowiło pomocy publicznej lub będzie stanowiło pomoc de minimis – w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących przepisach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2024 r. poz. 1061 i 1237) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 709² otrzymuje brzmienie:

„Art. 709². Umowa leasingu wymaga zachowania formy dokumentowej pod rygorem nieważności.”;

- 2) art. 709¹¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 709¹¹. Jeżeli mimo upomnienia przez finansującego, w formie dokumentowej, korzystający narusza obowiązki określone w art. 709⁷ § 1 lub w art. 709⁹ albo nie usunie zmian w rzeczy dokonanych z naruszeniem art. 709¹⁰, finansujący może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia.”;

- 3) w art. 709¹³ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć korzystającemu, w formie dokumentowej, odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego

upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 183¹ w § 2 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Jeżeli mediacja dotyczy roszczeń objętych różnymi postępowaniami sądowymi lub spraw nieobjętych postępowaniami sądowymi, mediację prowadzi się na podstawie umowy o mediację.”;

2) art. 183⁸ otrzymuje brzmienie:

„Art. 183⁸. § 1. Sąd może skierować strony do mediacji na każdym etapie postępowania.

§ 2. Przewodniczący może wezwać strony do udziału w spotkaniu informacyjnym dotyczącym polubownych metod rozwiązywania sporów, w szczególności mediacji, zwanym dalej „spotkaniem informacyjnym”.

§ 3. Przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę przewodniczący kieruje strony do mediacji albo wzywa strony do udziału w spotkaniu informacyjnym, jeżeli w sprawach:

- 1) gospodarczych, z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 458² § 1 pkt 8–12,
- 2) innych niż sprawy gospodarcze, w których stroną jest przedsiębiorca,
- 3) z zakresu prawa pracy, za wyjątkiem spraw o uznanie bezskuteczności wypowiedzenia stosunku pracy, o przywrócenie do pracy i przywrócenie poprzednich warunków pracy lub płacy oraz łącznie z nimi dochodzone roszczenia i o odszkodowanie w przypadku nieuzasadnionego lub naruszającego przepisy wypowiedzenia oraz rozwiązania stosunku pracy

– pozew nie zawiera informacji albo wyjaśnień, o których mowa w art. 187 § 1 pkt 3.

§ 4. Przed pierwszym posiedzeniem wyznaczonym na rozprawę przewodniczący dokonuje oceny, czy skierować strony do mediacji. W tym celu przewodniczący, jeżeli zachodzi potrzeba wysłuchania stron, może wezwać je do osobistego stawiennictwa na posiedzeniu niejawnym.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859, 863, 1222 i 1237.

§ 5. Mediacji nie prowadzi się, jeżeli strona w terminie tygodnia od dnia ogłoszenia lub doręczenia jej postanowienia kierującego strony do mediacji nie wyraziła zgody na mediację.

§ 6. Nie kieruje się stron do mediacji w sprawach rozpoznawanych w postępowaniach upominawczym oraz nakazowym, chyba że doszło do skutecznego wniesienia zarzutów.

§ 7. Spotkanie informacyjne może prowadzić sędzia, referendarz sądowy, urzędnik sądowy, asystent sędziego lub stały mediator.

§ 8. Jeżeli strona bez uzasadnienia nie stawia się na spotkanie informacyjne lub posiedzenie niejawne, sąd może obciążyć ją kosztami nakazanego stawiennictwa poniesionymi przez stronę przeciwną.”;

3) w art. 183¹² § 2¹ otrzymuje brzmienie:

„§ 2¹. Przez podpisanie ugody strony wyrażają zgodę na wystąpienie przez każdą ze stron lub mediatora do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie ugody, o czym mediator informuje strony.”;

4) w art. 183¹⁴ w § 2¹ zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli ugoda dotyczy roszczeń objętych różnymi postępowaniami sądowymi lub spraw nieobjętych postępowaniami sądowymi, strony wymieniają w ugodzie te postępowania i sprawy oraz wskazują sąd, który podejmie czynności przewidziane w § 1 i 2, chyba że prowadziłyby to do naruszenia przepisów o właściwości rzeczowej, mogącego skutkować nieważnością postępowania, lub właściwości wyłącznej.”;

5) w art. 187:

a) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Informacja, o której mowa w § 1 pkt 3, zawiera w szczególności wskazanie, kiedy i w jaki sposób strony podjęły próbę mediacji lub innego pozasądowego sposobu rozwiązania sporu, w tym postępowania w sprawie pozasądowego rozwiązywania sporów konsumenckich, o którym mowa w art. 3 ustawy z dnia 23 września 2016 r. o pozasądowym rozwiązywaniu sporów konsumenckich (Dz. U. poz. 1823) lub mediacji lub innego polubownego rozwiązania sporu, o których mowa w art. 591 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 i 1720 oraz z 2024 r. poz. ...).”;

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Niespełnienia wymogu, o którym mowa w § 1 pkt 3, nie uznaje się za brak formalny pozwu uniemożliwiający nadanie mu prawidłowego biegu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 9 kwietnia 1968 r. o dokonywaniu w księgach wieczystych wpisów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o międzynarodowe umowy o uregulowaniu roszczeń finansowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 634) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;

2) po art. 2a dodaje się art. 2b w brzmieniu:

„Art. 2b. Na postanowienia, na które zgodnie z ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572 i ...) służy zażalenie, strona niezadowolona z treści postanowienia może wnieść od niego skargę do sądu administracyjnego.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz. U. z 2020 r. poz. 2159) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rzemiosłem jest zawodowe wykonywanie działalności gospodarczej przez:

1) osobę fizyczną, z wykorzystaniem pracy własnej tej osoby i jej kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub

2) wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza w ramach tej spółki jest wykonywana z wykorzystaniem pracy własnej oraz kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle co najmniej jednego:

a) wspólnika tej spółki cywilnej będącego osobą fizyczną, lub

b) wspólnika spółki cywilnej lub handlowej, z wyłączeniem spółki partnerskiej, będącego wspólnikiem tej spółki cywilnej

– jeżeli wspólnicy tej spółki cywilnej łącznie spełniają warunki do uznania za mikroprzedsiębiorcę, małego przedsiębiorcę albo średniego przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub

- 3) spółkę jawną, z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 4) spółkę komandytową, z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 5) spółkę komandytowo-akcyjną, z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
 - 6) spółkę kapitałową, z wykorzystaniem pracy własnej co najmniej jednego wspólnika będącego osobą fizyczną oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle – jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.”,
- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Do rzemiosła nie zalicza się:
- 1) działalności handlowej, działalności transportowej, działalności wytwórczej i usługowej artystów plastyków i fotografików oraz działalności leczniczej, z wyłączeniem usług optyków okularowych oraz usług protetyków słuchu;
 - 2) usług hotelarskich oraz usług świadczonych w wykonywaniu wolnych zawodów.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rzemieślnikiem jest:

- 1) osoba fizyczna, o której mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) wspólnik spółki cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) spółka, o której mowa w ust. 1 pkt 3–6.”

d) dodaje się ust. 7–9 w brzmieniu:

„7. Wspólnika spółki cywilnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oraz spółkę, o której mowa w ust. 1 pkt 3–6, uznaje się za rzemieślnika pod warunkiem zrzeszenia się w jednej z organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła, o których mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 i 3, z zastrzeżeniem ust. 9.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 7, nabywają status rzemieślnika z dniem podjęcia uchwały przez właściwy organ statutowy organizacji samorządu gospodarczego rzemiosła o przyjęciu przedsiębiorcy, z zastrzeżeniem ust. 9.

9. Przedsiębiorca, który jest:

- 1) wspólnikiem spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej – jeżeli spełniają oni indywidualnie i łącznie warunki określone w ust. 1 pkt 1, lub
- 2) spółką jawną, z wykorzystaniem pracy własnej wszystkich wspólników będących osobami fizycznymi oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
- 3) spółką komandytową osób fizycznych, z wykorzystaniem pracy własnej wszystkich wspólników oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, jeżeli jest ona mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
- 4) spółką komandytowo-akcyjną osób fizycznych, z wykorzystaniem pracy własnej wszystkich wspólników oraz ich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, jeżeli jest ona

mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub

- 5) jednoosobową spółką kapitałową, powstałą na podstawie art. 551 § 5 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 18 i 96) w wyniku przekształcenia przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną, wykonującego we własnym imieniu działalność gospodarczą z wykorzystaniem pracy własnej oraz swoich kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, jeżeli powstała spółka jest mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, lub
- 6) spółką, o której mowa w pkt 3–5, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem pracy własnej przynajmniej jednego wspólnika oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub 3, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, pod warunkiem że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika, lub
- 7) wspólnikiem spółki cywilnej osób fizycznych w zakresie wykonywanej przez nich wspólnie działalności gospodarczej, jeżeli działalność gospodarcza jest wykonywana z wykorzystaniem pracy własnej przynajmniej jednego wspólnika oraz jego kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, potwierdzonych dowodami kwalifikacji zawodowych w rzemiośle, pod warunkiem, że pozostałymi wspólnikami są małżonek, wstępni lub zstępni wspólnika oraz wszyscy wspólnicy łącznie są mikroprzedsiębiorcą, małym przedsiębiorcą albo średnim przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców

– posiada status rzemieślnika bez konieczności spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 7.”;

- 2) w art. 4 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Prawo, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przysługuje również wspólnikowi spółki cywilnej oraz spółkom, o których mowa w art. 2 ust. 7.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, 1313 i 2291) w art. 6 po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Przepisu ust. 6 nie stosuje się w przypadku gdy okoliczności uzasadniające powstanie albo wygaśnięcie obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości wynikają z przeniesienia własności nieruchomości zawartego w treści aktu notarialnego, jeżeli przy przeniesieniu własności:

- 1) zmianie nie ulegają okoliczności mające wpływ na wysokość opodatkowania, a notariusz złożył wypis tego aktu notarialnego właściwemu organowi podatkowemu, albo
- 2) zmianie ulegają okoliczności mające wpływ na wysokość opodatkowania, a notariusz złożył wypis tego aktu notarialnego wraz z oświadczeniem, o którym mowa w art. 92 § 14 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1001 i ...) właściwemu organowi podatkowemu.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (Dz. U. z 2024 r. poz. 1001) w art. 92 dodaje się § 13 i § 14 w brzmieniu:

„§ 13. Jeżeli:

- 1) akt notarialny w swej treści zawiera przeniesienie własności nieruchomości oraz
- 2) przynajmniej jednym z podmiotów biorących udział w tym akcie jest osoba fizyczna, oraz
- 3) przy przeniesieniu własności tej nieruchomości zmianie nie ulegają okoliczności mające wpływ na wysokość opodatkowania podatkiem od nieruchomości, o którym mowa w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 70, 1313 i 2291 oraz z 2024 r. poz. ...)

– notariusz poucza osoby fizyczne o przysługującym im uprawnieniu do wystąpienia z wnioskiem o złożenie przez notariusza w terminie 14 dni wypisu aktu notarialnego organowi podatkowemu właściwemu miejscowo w sprawach podatku od nieruchomości.

§ 14. W przypadku braku spełnienia warunku, o którym mowa w § 13 pkt 3, notariusz poucza podmioty biorące udział w akcie notarialnym o możliwości złożenia oświadczeń wskazujących okoliczności mające wpływ na wysokość opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Złożone oświadczenia notariusz składa organowi podatkowemu właściwemu miejscowo w sprawach podatku od nieruchomości wraz z wypisem aktu notarialnego w terminie 14 dni.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 226, 232, 854, 858, 859 i 863) w art. 26e:

- 1) w ust. 2 w pkt 5 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
 - „6) koszty przeglądów, konserwacji oraz kalibracji aparatury naukowo-badawczej wykorzystywanej wyłącznie w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej między podmiotem powiązaniem w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4, a podatnikiem;
 - 7) koszty specjalistycznego transportu towarów, w szczególności próbek krwi pobranych w trakcie badania klinicznego, próbek badawczych lub odczynników, wykorzystywanych wyłącznie w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej między podmiotem powiązaniem w rozumieniu art. 23m ust. 1 pkt 4, a podatnikiem.”;
- 2) w ust. 7 pkt 2 i 3 otrzymuje brzmienie:
 - „2) w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a – 200% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4a i ust. 2a–3a, oraz 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 5–7;
 - 3) w przypadku pozostałych podatników – 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2–7, ust. 2a i 3, oraz 200% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 1a.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 2805 oraz z 2024 r. poz. 232, 854 i 1222) w art. 18d:

- 1) w ust. 2 w pkt 5 w lit. d kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
 - „6) koszty przeglądów, konserwacji oraz kalibracji aparatury naukowo-badawczej wykorzystywanej wyłącznie w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej między podmiotem powiązaniem w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4, a podatnikiem;
 - 7) koszty specjalistycznego transportu towarów, w szczególności próbek krwi pobranych w trakcie badania klinicznego, próbek badawczych lub odczynników, wykorzystywanych wyłącznie w prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli zakup usługi nie wynika z umowy zawartej między podmiotem powiązaniem w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 4, a podatnikiem.”;
- 2) w ust. 7 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) w przypadku pozostałych podatników, o których mowa w ust. 3a – 200% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4a i ust. 2a–3a, oraz 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 5–7;

- 3) w przypadku pozostałych podatników – 100% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 2–7, ust. 2a i 3, oraz 200% kosztów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 1a.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. z 2024 r. poz. 375) w art. 3:

- 1) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) numer PESEL – w przypadku podatników będących osobami fizycznymi:

- a) niebędących zarejestrowanymi podatnikami podatku od towarów i usług lub nieprowadzących działalności gospodarczej albo
- b) wykonującymi działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, 1222 i ...);”;

- 2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepisu ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się w przypadku, gdy osoba fizyczna:

- 1) jest zarejestrowanym podatnikiem podatku od towarów i usług lub
- 2) prowadzi ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2023 r. poz. 1516, 1617, 1831 i 1972 oraz z 2024 r. poz. 854) w art. 16o dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Decyzja, o której mowa w ust. 4, jest ostateczna.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 70:

- a) w § 6 uchyla się pkt 1,
- b) w § 7 uchyla się pkt 1;

- 2) uchyla się art. 70c;

- 3) w art. 71 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Przepisy art. 70, art. 70a i art. 70e stosuje się odpowiednio do:”;

- 4) w art. 81b w § 2a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Korekta złożona wraz z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty nie wywołuje skutków prawnych w razie odmowy stwierdzenia nadpłaty w całości lub w części oraz w razie umorzenia postępowania w związku z wycofaniem wniosku lub w przypadku, o którym mowa w art. 201 § 5.”;

- 5) w art. 165:

- a) w § 7 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) wypisu aktu notarialnego przez notariusza na wniosek podatników podatku od nieruchomości;”;
- b) § 8 otrzymuje brzmienie:
„§ 8. W przypadkach wymienionych w § 7 za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się odpowiednio datę złożenia zeznania, deklaracji, informacji lub wypisu.”;
- 6) w art. 200 w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w przypadku przewidzianym w art. 165 § 7, jeżeli decyzja ma zostać wydana wyłącznie na podstawie danych zawartych w złożonym zeznaniu, wypisie, wypisie wraz z oświadczeniami, złożonej informacji lub deklaracji.”;
- 7) w art. 201 dodaje się § 5–7 w brzmieniu:
„§ 5. Jeżeli w okresie trzech lat od daty zawieszenia postępowania wszczętego na żądanie strony nie ustąpią przyczyny uzasadniające zawieszenie postępowania, o których mowa w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4, organ podatkowy może wydać decyzję o umorzeniu postępowania, o ile nie sprzeciwiają się temu pozostałe strony oraz nie zagraża to interesowi publicznemu.
§ 6. W przypadkach innych, niż wymienione w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4, organ podatkowy, przed wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania, wyznacza stronom siedmiodniowy termin na wniesienie sprzeciwu.
§ 7. Decyzję o umorzeniu postępowania, o której mowa w § 5, pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia dla stron, o których mowa w § 1 pkt 1, 1a, 3 i 4.”;
- 8) w art. 282b w § 4 po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu:
„4a) wstępną listę dokumentów i informacji związanych z zakresem przedmiotowym kontroli, których udostępnienia oczekuje organ podatkowy w trakcie kontroli;
4b) w przypadku kontroli planowej – informację o kategorii ryzyka, o której mowa w art. 47 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2023 r. poz. 2488 oraz z 2024 r. poz. 879) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 51 otrzymuje brzmienie:
„Art. 51. Rachunek bankowy, z wyjątkiem rachunku rodzinnego, może być prowadzony dla kilku osób fizycznych, kilku jednostek samorządu terytorialnego, stron umowy o współpracy w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne

i górnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 633, 1688 i 2029 oraz z 2024 r. poz. 834), kilku dobrowolnych funduszy emerytalnych będących funduszami zdefiniowanej daty w rozumieniu ustawy z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 427) zarządzanymi przez jedno powszechne towarzystwo emerytalne albo kilku funduszy inwestycyjnych w rozumieniu ustawy o funduszach inwestycyjnych zarządzanymi przez jedno towarzystwo, których jednostki uczestnictwa mogą być nabywane w ramach jednego produktu finansowego oferowanego przez towarzystwo – rachunek wspólny.”;

- 2) w art. 105 w ust. 4 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) instytucjom finansowym, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu lub świadczeniu usług faktoringowych oraz podmiotom, których podstawowa działalność polega na udostępnianiu składników majątkowych na podstawie umowy leasingu, informacji stanowiących odpowiednio tajemnicę bankową oraz informacji udostępnionych przez te instytucje i podmioty, w zakresie niezbędnym do oceny zdolności klienta do spłaty zobowiązań z tytułu umowy leasingu lub umowy o świadczenie usług faktoringowych.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 497, 863 i 1243) w art. 18c:

- 1) w ust. 11 uchyla się pkt 6;
2) po ust. 11 dodaje się ust. 11a–11c w brzmieniu:

„11a. Ubezpieczony, o którym mowa w ust. 1, może korzystać z uprawnienia do ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z niniejszym artykułem przez maksymalnie 36 miesięcy kalendarzowych w każdych 60 miesiącach kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

11b. Okres pierwszych 60 miesięcy kalendarzowych, o których mowa w ust. 11a, zaczyna się od pierwszego miesiąca kalendarzowego, w którym podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ustalona była zgodnie z niniejszym artykułem. Okresy dalszych 60 miesięcy kalendarzowych zaczynają się każdorazowo od pierwszego miesiąca kalendarzowego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej po upływie poprzedniego okresu 60 miesięcy kalendarzowych prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej.

11c. Do okresów 36 miesięcy kalendarzowych i 60 miesięcy kalendarzowych, o których mowa w ust. 11a, wlicza się jako pełny miesiąc każdy miesiąc kalendarzowy, w którym ubezpieczony odpowiednio ustalał podstawę składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe zgodnie z niniejszym artykułem lub prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą przez co najmniej jeden dzień kalendarzowy.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1251, 1429 i 1672 oraz z 2024 r. poz. 834, 858 i 1243) w art. 82 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Od decyzji o przyznaniu świadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz od decyzji o odmowie przyznania takiego świadczenia wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przysługują.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 262) w art. 7c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wykreślenie, o którym mowa w ust. 1, jest czynnością materialno-techniczną.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2023 r. poz. 2110 oraz z 2024 r. poz. 731 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 186b dodaje się ust. 21 w brzmieniu:

„21. Decyzja, o której mowa w ust. 20, jest ostateczna.”;

2) w art. 186c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;

3) w art. 186d po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”;

4) w art. 186e po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest ostateczna.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Sądy administracyjne orzekają także w sprawach sprzeciwów od decyzji wydanych na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego lub postanowień, do których odpowiednie zastosowanie

ma art. 138 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.”;

2) w art. 52 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję lub postanowienie z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję lub postanowienie bez skorzystania z tego prawa. Prawo do wniesienia skargi bez zwrócenia się do organu, który wydał decyzję lub postanowienie, z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy nie przysługuje stronie, gdy organem, który wydał decyzję lub postanowienie, jest minister właściwy do spraw zagranicznych w zakresie spraw uregulowanych w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2024 r. poz. 769 i 1222) albo konsul.”;

3) w dziale III tytuł rozdziału 3a otrzymuje brzmienie:

„Sprzeciw od decyzji i postanowienia”;

4) po art. 64e dodaje się art. 64f w brzmieniu:

„Art. 64f. Od postanowienia, do którego odpowiednie zastosowanie ma art. 138 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści postanowienia może wnieść od niego sprzeciw, zwany dalej „sprzeciwem od postanowienia”. Przepisy art. 64b–64e stosuje się odpowiednio.”;

5) w art. 151a dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepisy § 1–3 stosuje się odpowiednio do sprzeciwu od postanowienia.”;

6) w art. 182 § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę kasacyjną od wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego oddalającego sprzeciw od decyzji lub sprzeciw od postanowienia na posiedzeniu niejawnym.”;

7) art. 182a otrzymuje brzmienie:

„Art. 182a. Naczelny Sąd Administracyjny rozpoznaje skargę kasacyjną od wyroku wojewódzkiego sądu administracyjnego oddalającego sprzeciw od decyzji lub sprzeciw od postanowienia w terminie trzydziestu dni od dnia wpływu.”;

8) w art. 230 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pismami, o których mowa w § 1, są skarga, sprzeciw od decyzji, sprzeciw od postanowienia, skarga kasacyjna, zażalenie oraz skarga o wznowienie postępowania.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2024 r. poz. 361 i 852) w art. 111 w ust. 8 w pkt 7 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) możliwość zapewnienia jak najdłuższego obowiązywania zwolnienia, które poza szczególnymi przypadkami, powinno obowiązywać przez okres nie krótszy niż trzy lata.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1590 i 1598) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 65:
 - a) w ust. 10 uchyla się pkt 1,
 - b) w ust. 11 uchyla się pkt 1;
- 2) uchyla się art. 65c.

Art. 21. W ustawie z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 959 i 1237) w art. 96 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Rzecznik Finansowy oraz Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców;”.

Art. 22. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1584) w art. 9a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Wykreślenie, o którym mowa w ust. 1, jest czynnością materialno-techniczną.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 1542, 1598 i 1723) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 110a dodaje się art. 110b w brzmieniu:

„Art. 110b. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy, do którego wydana została decyzja o profesjonalnej rejestracji pojazdów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, wykorzystywany do prac badawczych przez podmiot prowadzący działalność badawczą związaną z:

 - 1) wykonywaniem jazd testowych tym pojazdem lub
 - 2) testowaniem pojazdu autonomicznego w ruchu drogowym na drogach publicznych.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, obowiązuje nie dłużej niż do dnia wygaśnięcia albo uchylecia decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów, o której mowa w art. 80t ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

”

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany wystąpić do właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wnioskiem o wydanie zaświadczenia, stwierdzającego zwolnienie od akcyzy samochodu osobowego wykorzystywanego w prowadzonej działalności badawczej, w terminie 7 dni od dnia wydania decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów.

4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest do przedłożenia wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego decyzji o profesjonalnej rejestracji pojazdów.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

6. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stanowi pomoc de minimis, o której mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2023/2831 z dnia 13 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 2023/2831 z 15.12.2023).

7. W przypadku sprzedaży samochodu osobowego, który utracił prawo do zwolnienia zgodnie z ust. 2, przedmiotem opodatkowania akcyzą jest pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy, o którym mowa w ust. 5.”;

2) w art. 113a po wyrazach „110a ust. 2a” dodaje się wyrazy „, , art. 110b ust. 5”.

Art. 24. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2024 r. poz. 1210) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 33 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, są ostateczne.”;

2) w art. 38 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 4, są ostateczne.”;

3) w art. 58 po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Decyzje, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 3, są ostateczne.”;

4) w art. 109 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Decyzje, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, są ostateczne.”;

5) w art. 110 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Decyzja administracyjna w sprawach wynikających z ust. 1 jest ostateczna.”;

6) w art. 117 po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 4, są ostateczne.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1169) w art. 6 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) stwierdzenie rażącego naruszenia prawa na podstawie art. 37 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;”.

Art. 26. W ustawie z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1790) w art. 13v w ust. 2b pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) okoliczności naruszenia wykazane przez stronę postępowania, w szczególności związek pomiędzy nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych a nieotrzymaniem lub otrzymaniem po terminie świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania;”.

Art. 27. W ustawie z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz. U. z 2023 r. poz. 2759 oraz z 2024 r. poz. 1222) w art. 43c dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Żądanie, o którym mowa w art. 43d ust. 1, lub oświadczenia, o których mowa w art. 43e ust. 1 pkt 4 lub 5, konsument może złożyć nie później niż rok od ujawnienia braku zgodności towaru z umową.”.

Art. 28. W ustawie z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 737 i 854) w art. 122 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1:

a) w pkt 2:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „zdał” zastępuje się wyrazami „przystąpił do”,
- w lit. a wyrazy „egzamin czeladniczy” zastępuje się wyrazami „egzaminu czeladniczego”,
- w lit. b wyrazy „egzamin zawodowy” zastępuje się wyrazami „egzaminu zawodowego”,

b) w pkt 3 wyrazy „zdał egzamin” zastępuje się wyrazami „przystąpił do egzaminu”;

2) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Kwoty dofinansowania określone w ust. 2 i 2a podlegają waloryzacji skumulowanym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ustalonym dla okresu rozpoczynającego się od roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym dokonano ostatniej waloryzacji, jeżeli ten wskaźnik w roku kalendarzowym poprzedzającym rok, w którym następuje wypłata dofinansowania, wynosi co najmniej 105%. Skumulowany wskaźnik ustala się na podstawie średniorocznych wskaźników cen towarów i usług konsumpcyjnych ogłaszanych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

4. W roku, w którym następuje waloryzacja, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw oświaty i wychowania ogłasza do końca lutego w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”:

- 1) skumulowany wskaźnik, o którym mowa w ust. 3;
- 2) wysokość kwot dofinansowania określonych w ust. 2 i 2a, zwaloryzowanych zgodnie z ust. 3.”;
- 3) w ust. 7:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „zdania przez młodocianego pracownika egzaminu” zastępuje się wyrazami „przystąpienia przez młodocianego pracownika do egzaminu”,
 - b) w pkt 3 wyrazy „zaświadczenie potwierdzające zdanie tego egzaminu” zastępuje się wyrazami „kopię zaświadczenia o przystąpieniu do egzaminu czeladniczego lub egzaminu sprawdzającego wydanego przez izbę rzemieślniczą albo zaświadczenie dyrektora branżowej szkoły I stopnia o przystąpieniu do egzaminu, a w przypadku młodocianego niebędącego uczniem branżowej szkoły I stopnia – zaświadczenie o przystąpieniu do egzaminu zawodowego wydane przez okręgową komisję egzaminacyjną”;
- 4) ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Dofinansowanie, o którym mowa w ust. 1, udzielane podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702), stanowi pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach

prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady *de minimis* lub *de minimis* w rolnictwie.”.

Art. 29. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 28 dodaje się art. 28a w brzmieniu:

„Art. 28a. Organ, bez wszczynania postępowania, może w zakresie swojej właściwości wystąpić do przedsiębiorcy w sprawach związanych z wykonywaną przez niego działalnością gospodarczą. Przedsiębiorca, do którego zostało skierowane wystąpienie, może w terminie określonym przez organ, nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia, przekazać stanowisko w sprawie, której ono dotyczy.”;

2) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:

„Art. 30a. W zakresie, w jakim umocowanie pełnomocnika lub prokurenta do działania w imieniu przedsiębiorcy zostało opublikowane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo w zakresie, w jakim dane prokurenta lub pełnomocnika zostały wpisane do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, do wykazania przed organem upoważnienia do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy nie stosuje się przepisu art. 33 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Organ z urzędu potwierdza w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo w Krajowym Rejestrze Sądowym upoważnienie pełnomocnika lub prokurenta do prowadzenia sprawy w imieniu przedsiębiorcy. Ustalenie w tym zakresie utrwała się w aktach sprawy w formie adnotacji.”;

3) w art. 31 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Brak pieczętki na piśmie lub wniosku, a także brak dołączonego do pisma lub wniosku wydruku komputerowego aktualnych lub pełnych informacji o podmiotach wpisanych do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenia o wpisie do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, nie stanowią braku formalnego ani nie są powodem, aby stwierdzić, że pismo lub wniosek są niekompletne, chyba że przepisy odrębne nakazują stosowanie pieczętki lub dołączenie wydruku.”;

4) w art. 47:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrole przeprowadza się zgodnie z okresowym planem kontroli po uprzednim dokonaniu okresowej analizy prawdopodobieństwa naruszenia prawa w ramach wykonywania działalności gospodarczej (kontrola planowa). Analiza obejmuje identyfikację obszarów podmiotowych i przedmiotowych, w których ryzyko naruszenia przepisów jest największe, jak również określa zasady przypisania przedsiębiorców do jednej z następujących kategorii ryzyka: niskie, średnie, wysokie. Sposób przeprowadzenia analizy określa organ kontroli lub organ nadrzędny.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1c w brzmieniu:

„1a. Organ kontroli udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ten organ dotychczasową okresową analizę, o której mowa w ust. 1, w terminie 3 miesięcy od dnia przyjęcia kolejnej okresowej analizy, zastępującej okresową analizę podlegającą udostępnieniu, z wyjątkiem informacji niejawnych lub innych informacji stanowiących tajemnicę prawnie chronioną. Zakres udostępnianych informacji podlega ograniczeniu również ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy.

1b. Przepisu ust. 1a nie stosuje się do:

- 1) kontroli działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu;
- 2) kontroli i analiz będących we właściwości organów Krajowej Administracji Skarbowej.

1c. Zakład Ubezpieczeń Społecznych realizuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1a, w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia kolejnej okresowej analizy, zastępującej okresową analizę podlegającą udostępnieniu.”,

c) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów ust. 1 i 1a nie stosuje się do kontroli:”;

5) w art. 48:

a) w ust. 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:

„6) wstępną listę dokumentów i informacji związanych z zakresem przedmiotowym kontroli, których udostępnienia oczekuje organ kontroli w trakcie kontroli;

7) w przypadku kontroli planowej – informację o kategorii ryzyka, o której mowa w art. 47 ust. 1.”,

b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. W trakcie prowadzonej kontroli organ kontroli może żądać udostępnienia dokumentów i informacji związanych z zakresem przedmiotowym kontroli innych niż te, o których mowa w ust. 3 pkt 6.”;

6) w art. 55 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „12 dni” zastępuje się wyrazami „6 dni”;

7) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. 1. Organ kontroli może przeprowadzić kontrolę planową przedsiębiorcy, który został przypisany do jednej z kategorii ryzyka, o których mowa w art. 47 ust. 1:

1) w przypadku niskiego ryzyka – maksymalnie raz w ciągu 5 lat;

2) w przypadku średniego ryzyka – maksymalnie raz w ciągu 3 lat;

3) w przypadku wysokiego ryzyka – maksymalnie raz w ciągu 2 lat.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadkach gdy ratyfikowane umowy międzynarodowe albo bezpośrednio stosowane przepisy prawa Unii Europejskiej albo przepisy odrębne określają inaczej częstotliwość przeprowadzania kontroli.

3. Jeżeli przedsiębiorca wykonuje działalność gospodarczą w więcej niż jednym zakładzie lub innej wyodrębnionej części przedsiębiorstwa, przepis ust. 1 stosuje się do zakładu lub części przedsiębiorstwa.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do kontroli działalności gospodarczej mikroprzedsiębiorców oraz małych przedsiębiorców.”;

8) w art. 59:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Przedsiębiorca może wnieść sprzeciw wobec podjęcia i wykonywania przez organ kontroli czynności z naruszeniem przepisów art. 48 ust. 1–11, art. 49, art. 50 ust. 1 i 5, art. 51 ust. 1, art. 54 ust. 1, art. 55 ust. 1 i 2, art. 55a oraz art. 58.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Wniesienie sprzeciwu nie powoduje wstrzymania czynności kontrolnych w przypadku gdy organ prowadzi kontrolę, powołując się na przepisy art. 48 ust. 11 pkt 2, art. 50 ust. 2 pkt 2, art. 54 ust. 1 pkt 2, art. 55 ust. 2 pkt 2 oraz art. 62.”;

9) w art. 62 w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przepisów art. 47-49, art. 51, art. 54-55a i art. 57 nie stosuje się do działalności gospodarczej przedsiębiorców w zakresie objętym nadzorem weterynaryjnym na podstawie”;

10) w art. 67:

- a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Opracowując projekt aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, należy kierować się zasadami proporcjonalności, adekwatności i równoważenia obowiązków administracyjnych, a w szczególności:”;
- b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) dążyć do nienakładania nowych obowiązków administracyjnych, a jeżeli nie jest to możliwe, dążyć do:
 - a) nakładania obowiązków administracyjnych jedynie w stopniu koniecznym do osiągnięcia ich celów oraz
 - b) równoważnego zmniejszenia innych obciążeń administracyjnych wynikających z uregulowań prawnych obowiązujących w danej dziedzinie;”;

11) po art. 68 dodaje się art. 68a i art. 68b w brzmieniu:

„Art. 68a. 1. Przyjmowane przez Radę Ministrów projekty aktów normatywnych, które określają zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, zawierają w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego:

- 1) ocenę wnioskodawcy, czy projekt zawiera wymogi nakładane na usługodawców podlegające notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36);
- 2) wskazanie zakresu oceny funkcjonowania tego aktu normatywnego lub jego części, mierników określających stopień realizacji jego celów, oraz terminu przygotowania takiej oceny albo informację o braku zasadności jej przygotowania.

2. W przypadku odstąpienia od przeprowadzenia konsultacji publicznych projektów, o których mowa w ust. 1, w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego wskazuje się także:

- 1) przyczyny tego odstąpienia;
- 2) termin przygotowania oceny funkcjonowania tego aktu normatywnego nie dłuższy niż dwa lata od dnia jego wejścia w życie.

Art. 68b. 1. W przedkładanych Sejmowi projektach ustaw, które określają zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, termin wejścia w życie przepisów, z których wynika zwiększenie obciążeń regulacyjnych dla przedsiębiorców, wyznacza się na dzień przypadający nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

2. Odstąpienie od zasady określonej w ust. 1 może nastąpić, jeżeli:

- 1) przemawia za tym ważny interes publiczny;
- 2) wynika to z konieczności implementacji lub wykonania przepisów prawa Unii Europejskiej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, w uzasadnieniu projektu ustawy przedstawia się przyczyny odstąpienia od zasady wyznaczania terminu wejścia w życie określonej w ust. 1.”;

12) art. 70 otrzymuje brzmienie:

„Art. 70. 1. Ministrowie kierujący działami administracji rządowej dokonują, w zakresie swojej właściwości, bieżącego przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, kierując się w szczególności zasadami określonymi w art. 67, oraz przedkładają ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do dnia 30 czerwca, informację o wynikach tego przeglądu.

2. Informację, o której mowa w ust. 1, przedstawia się na formularzu, którego wzór minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Informacja, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie aktów normatywnych, które wpływają na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców;
- 2) wskazanie aktów normatywnych, które nakładają na przedsiębiorców obowiązki administracyjne, w tym obowiązki informacyjne;
- 3) wskazanie aktów normatywnych, w stosunku do których zaplanowano przeprowadzenie oceny ich funkcjonowania lub oceny funkcjonowania ich części;
- 4) inne informacje mające znaczenie dla przedstawienia wyników przeglądu.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje informacje przedłożone przez ministrów kierujących działami administracji rządowej zgodnie z ust. 1:

- 1) Radzie Dialogu Społecznego, o której mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.³⁾),
- 2) Radzie Legislacyjnej, o której mowa w ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1050),
- 3) Radzie Pożytku Publicznego, o której mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2023 r. poz. 571 oraz z 2024 r. poz. 834),
- 4) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców
– wskazując termin do wyrażenia opinii nie krótszy niż 30 dni od dnia przekazania informacji.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki zajmuje stanowisko wobec opinii, o których mowa w ust. 4.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki przedkłada Radzie Ministrów i udostępnia na swojej stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej:

- 1) informacje o wynikach przeglądu przedłożone mu przez ministrów kierujących działami administracji rządowej;
 - 2) opinie, o których mowa w ust. 4;
 - 3) stanowisko, o którym mowa w ust. 5.”;
- 13) po rozdziale 6 dodaje się rozdział 6a w brzmieniu:

„Rozdział 6a

Program regulacyjny

Art. 71a. 1. Program regulacyjny określa priorytetowe działania Rady Ministrów w zakresie kształtowania otoczenia prawnego wykonywania działalności gospodarczej.

2. Program regulacyjny uwzględnia wyniki przeglądu funkcjonowania aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 70 ust. 1, oraz obejmuje planowane działania w zakresie:

- 1) zmniejszenia obciążeń administracyjnych;
- 2) dokonywania oceny funkcjonowania aktów normatywnych.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2020 r. poz. 568 i 2157, z 2021 r. poz. 2445, z 2022 r. poz. 2666 oraz z 2023 r. poz. 1586 i 1723.

3. Projekt programu regulacyjnego opracowuje minister właściwy do spraw gospodarki.

4. Rada Ministrów, w drodze uchwały, co 4 lata, przyjmuje program regulacyjny.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki przedstawia Sejmowi i Senatowi przyjęty przez Radę Ministrów program regulacyjny oraz koordynuje jego realizację.

6. Do programu regulacyjnego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2024 r. poz. 324 i 862).”.

Art. 30. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541) uchyla się art. 41.

Art. 31. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o Rzeczniku Małych i Średnich Przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 1668) w art. 9 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie skargi nadzwyczajnej wniesionej przez Rzecznika zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym lub w sprawie skargi kasacyjnej wniesionej zgodnie z art. 590 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 i 1720 oraz z 2024 r. poz. ...) koszty procesu podlegają wzajemnemu zniesieniu.”.

Art. 32. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1605 i 1720) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 w ust. 1:

a) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) są pożyczki lub kredyty, bez względu na to, czy wiążą się one z emisją, sprzedażą, kupnem lub zbyciem papierów wartościowych lub innych instrumentów finansowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, z wyjątkiem kredytów lub pożyczek zaciąganych przez jednostki samorządu terytorialnego w ramach limitów zobowiązań określonych w uchwale budżetowej, z zastrzeżeniem pkt 8a;”.

b) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) są pożyczki zaciągane przez jednostki samorządu terytorialnego w ramach limitów zobowiązań określonych w uchwale budżetowej, finansowane ze środków publicznych, w tym ze środków europejskich, a także ze środków pochodzących z europejskich lub międzynarodowych instytucji finansujących

lub ze środków podmiotów, o których mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1017 z dnia 25 czerwca 2015 r. w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych, Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego i Europejskiego Portalu Projektów Inwestycyjnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 – Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (Dz. Urz. UE L 169 z 01.07.2015, str. 1, z późn. zm.⁴⁾);”;

2) art. 507 otrzymuje brzmienie:

„Art. 507. Strony oraz uczestnicy postępowania odwoławczego wnosząc pismo do Izby przekazują pismo albo jego kopię stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego. Do pisma wniesionego do Izby dołącza się dowód przekazania pisma albo jego kopii stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego albo oświadczenie o przekazaniu im pisma albo jego kopii.”;

3) w art. 508 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Pisma składane podczas rozprawy lub posiedzenia, które nie są zdalną rozprawą lub zdalnym posiedzeniem, wnosi się wraz z odpisami dla stron lub uczestników postępowania odwoławczego, jeżeli pisma te są składane w formie pisemnej.

4. Pisma składane podczas zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia wnosi się w postaci elektronicznej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 544 ust. 4. Jeżeli podczas zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia nie jest możliwe złożenie pisma w postaci elektronicznej z powodu jednej z sytuacji określonej w art. 65 ust. 1, przewodniczący składu orzekającego rozstrzyga o sposobie złożenia tego pisma.”;

4) po art. 508 dodaje się art. 508a w brzmieniu:

„Art. 508a. 1. Jawne rozprawy lub posiedzenia jawne mogą być przeprowadzane przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających ich przeprowadzenie na odległość (zdalna rozprawa lub zdalne posiedzenie), jeżeli nie stoi temu na przeszkodzie względem na charakter czynności, które mają być dokonane na rozprawie lub posiedzeniu oraz nie występują inne okoliczności utrudniające przeprowadzenie zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia i zostanie zagwarantowana pełna ochrona praw procesowych stron i uczestników postępowania odwoławczego jak również prawidłowy tok tego postępowania.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 34 oraz Dz. Urz. UE L 107 z 26.03.2021, str. 30.

2. W przypadku zdalnej rozprawy lub zdalnego posiedzenia na sali rozpraw jest obecny skład orzekający i protokolant, a pozostałe osoby uczestniczące w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu, w szczególności strony i uczestnicy postępowania odwoławczego, nie muszą być obecne na sali rozpraw. Zapis obrazu i dźwięku z czynności procesowych odbywających się na sali rozpraw przekazuje się do miejsca przebywania osób uczestniczących w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu oraz z miejsca przebywania tych osób do sali rozpraw.

3. Prezes Urzędu podaje, w drodze obwieszczenia, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informacje o standardach technicznych oprogramowania i wymaganiach sprzętowych niezbędnych do uczestniczenia w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu.”;

5) w art. 511 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W toku postępowania odwoławczego pełnomocnictwo może być udzielone ustnie na posiedzeniu lub rozprawie przez oświadczenie złożone przez stronę lub uczestnika postępowania odwoławczego i wciągnięte do protokołu.”;

6) w art. 516 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) dowody, o których mowa w ust. 1 pkt 10.”;

7) art. 521 otrzymuje brzmienie:

„Art. 521. 1. Zamawiający jest obowiązany wnieść odpowiedź na odwołanie w terminie wyznaczonym przez Prezesa Izby. Termin wniesienia odpowiedzi na odwołanie nie może być krótszy niż 5 dni od dnia przekazania zamawiającemu odwołania lub jego kopii.

2. Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie ustosunkowuje się do treści odwołania, w szczególności do zarzutów podniesionych w odwołaniu, wskazuje twierdzenia i dołącza dowody na poparcie swoich twierdzeń lub w celu odparcia twierdzeń powołanych w odwołaniu.”;

8) art. 524 otrzymuje brzmienie:

„Art. 524. Zamawiający przesyła niezwłocznie, nie później niż w terminie 2 dni od dnia otrzymania, odwołanie lub jego kopię innym wykonawcom uczestniczącym w postępowaniu o udzielenie zamówienia, a jeżeli odwołanie dotyczy treści ogłoszenia o zamówieniu lub dokumentów zamówienia, zamieszcza ją również na stronie internetowej, na której jest zamieszczone ogłoszenie o zamówieniu lub są udostępniane dokumenty

zamówienia, wzywając wykonawców do przystąpienia do postępowania odwoławczego.”;

9) w art. 525:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wykonawca może zgłosić przystąpienie do postępowania odwoławczego w terminie 3 dni od dnia otrzymania odwołania lub jego kopii, wskazując stronę, do której przystępuje, interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść strony, do której przystępuje, twierdzenia oraz dołączając dowody na poparcie swoich twierdzeń lub w celu odparcia twierdzeń powołanych w odwołaniu lub odpowiedzi na odwołanie.

2. Zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego doręcza się Prezesowi Izby, a zgłoszenie przystąpienia albo jego kopię przesyła się zamawiającemu oraz wykonawcy wnoszącemu odwołanie. Do zgłoszenia przystąpienia dołącza się dokument potwierdzający umocowanie do reprezentowania wykonawcy, który przystąpił do postępowania odwoławczego.”;

10) w art. 534 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. We wniosku o przeprowadzenie dowodu strona i uczestnik postępowania odwoławczego są obowiązani oznaczyć dowód w sposób umożliwiający przeprowadzenie go oraz wyszczególnić fakty, które mają zostać wykazane tym dowodem.”;

11) art. 535 otrzymuje brzmienie:

„Art. 535. 1. Dowody na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej, strony i uczestnicy postępowania odwoławczego przedstawiają wraz z odwołaniem, odpowiedzią na odwołanie, przystąpieniem do postępowania odwoławczego lub wraz z innym pismem wniesionym najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym wyznaczono termin rozprawy lub posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1, pod rygorem utraty prawa powoływania dowodów w toku postępowania odwoławczego.

2. W przypadku gdy wcześniejsze pozyskanie dowodów na poparcie swoich twierdzeń lub odparcie twierdzeń strony przeciwnej nie było możliwe lub konieczność ich powołania wynikła w toku postępowania odwoławczego, strony i uczestnicy postępowania odwoławczego mogą przedstawiać te dowody do zamknięcia rozprawy. Przepis art. 508 ust. 4 zdanie drugie stosuje się.

3. Strony oraz uczestnicy postępowania odwoławczego nie mają obowiązku dołączania dowodów z dokumentów do pism, o których mowa ust. 1, jeżeli dokumenty te

znajdują się w aktach sprawy odwoławczej, w szczególności stanowią dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia.”;

- 12) w art. 541 po wyrazach „zostały powołane jedynie dla zwłoki” dodaje się wyrazy „, a także jeżeli strona lub uczestnik postępowania odwoławczego utracił prawo powoływania dowodów w toku postępowania”;
- 13) w art. 544:
 - a) w ust. 1 po wyrazach „od dnia jego doręczenia Prezesowi Izby” dodaje się wyrazy „, z uwzględnieniem art. 518 ust. 1”;
 - b) w ust. 3 po wyrazach „Termin rozprawy” dodaje się wyrazy „i posiedzenia, o którym w art. 545 ust. 1,”;
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Prezes Izby wyznaczając termin rozpoznania odwołania może zarządzić przeprowadzenie zdalnej rozprawy i zdalnego posiedzenia, o którym mowa w art. 545 ust. 1.”;
- 14) w art. 545 w ust. 1 po wyrazach „na jawnej rozprawie,” dodaje się wyrazy „która może być poprzedzona posiedzeniem jawnym,”;
- 15) w dziale IX rozdziale 2 w tytule oddziału 8 po wyrazie „Rozprawa” dodaje się wyrazy „i posiedzenie”;
- 16) w art. 548 po wyrazach „W rozprawie” dodaje się wyrazy „i posiedzeniu, o którym w art. 545 ust. 1”;
- 17) w art. 549:
 - a) w ust. 1 po wyrazie „Rozprawę” dodaje się wyrazy „i posiedzenie, o którym w art. 545 ust. 1,”;
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Jeżeli warunki w miejscu pobytu osoby biorącej udział w zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu nie licują z powagą Izby lub stanowią przeszkodę do dokonania czynności procesowych lub, jeżeli zachowanie tej osoby budzi uzasadnione wątpliwości co do prawidłowego przebiegu czynności dokonanych zdalnie z jej udziałem, Izba może, w drodze postanowienia, odmówić zdalnego udziału tej osoby w rozprawie lub posiedzeniu. W takim wypadku uznaje się, że osoba ta nie stawiała się na zdalnej rozprawie lub zdalnym posiedzeniu. Na postanowienie, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie przysługuje skarga do sądu.”;

18) art. 560 otrzymuje brzmienie:

„Art. 560. Orzeczenie lub odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem doręcza się stronom oraz uczestnikom postępowania odwoławczego lub ich pełnomocnikom niezwłocznie po sporządzeniu uzasadnienia.”.

Art. 33. W ustawie z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550) w art. 15 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Wykreślenie, o którym mowa w ust. 9, jest czynnością materialno-techniczną.”.

Art. 34. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 35. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o których mowa w art. 4, art. 11, art. 15–17, art. 22, art. 24 oraz art. 29 pkt 4 lit. a, pkt 5 i 8 ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Przepisy art. 52 § 3 i art. 64f ustawy zmienianej w art. 18 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do postanowień wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 36. Do umów leasingu zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 37. Młodociani w rozumieniu art. 190 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2023 r. poz. 1465 oraz z 2024 r. poz. 878 i 1222), którzy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rozpoczęli przygotowanie zawodowe u pracodawcy niebędącego rzemieślnikiem w rozumieniu art. 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu dotychczasowym, którzy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy spełniają warunki określone w art. 2 ustawy zmienianej w art. 5 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, kontynuują to przygotowanie zawodowe oraz zdają egzaminy na dotychczasowych zasadach dotyczących młodocianych zatrudnionych u pracodawców niebędących rzemieślnikami.

Art. 38. Przepis art. 3 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 10 stosuje się również do podatników będących osobami fizycznymi wykonującymi działalność, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, którym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy został nadany identyfikator podatkowy NIP.

Art. 39. 1. Do przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 12 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dotychczasowe przepisy określają korzystniejsze dla podatnika, płatnika lub inkasenta zasady i terminy przedawnienia zobowiązań podatkowych, stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 40. Do praw, o których mowa w art. 112a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 14, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 41. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 111 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 19 w brzmieniu dotychczasowym zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 19 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 42. 1. Do przedawnienia kwot należności celnych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 20 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli dotychczasowe przepisy określają korzystniejsze dla dłużnika zasady i terminy przedawnienia kwot należności celnych, stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 43. Do projektów aktów normatywnych określających zasady podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej, o których mowa w art. 67 ustawy zmienianej w art. 29, które w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy są w toku procesu legislacyjnego zgodnie z postępowaniem z projektami aktów normatywnych określonym w odrębnych przepisach, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 44. Program regulacyjny, o którym mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 29, opracowuje się po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2025 r.

Art. 45. 1. Do postępowań o udzielenie zamówienia, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 32, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do konkursów, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 32, rozpoczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do umów oraz umów ramowych zawartych z uwzględnieniem art. 11 ust. 1 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 32, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 46. 1. Do postępowań odwoławczych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 32, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 stycznia 2026 r., stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań odwoławczych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 32, wszczętych po dniu 31 grudnia 2025 r., dotyczących:

- 1) postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych przed dniem 1 stycznia 2026 r.;
- 2) konkursów rozpoczętych przed dniem 1 stycznia 2026 r.

– stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do postępowań odwoławczych prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 32, wszczętych po dniu 31 grudnia 2025 r. w następstwie wniesienia odwołania na zaniechanie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego lub zorganizowania konkursu stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 32 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 47. 1. W latach 2025–2035 maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych wynikających z działu IX ustawy zmienianej w art. 32, wynosi 28.200 tys. zł, z tym że w roku:

- 1) 2025 – wynosi 4.200 tys. zł;
- 2) 2026 – wynosi 2.300 tys. zł;
- 3) 2027 – wynosi 2.300 tys. zł;
- 4) 2028 – wynosi 2.300 tys. zł;
- 5) 2029 – wynosi 2.300 tys. zł;
- 6) 2030 – wynosi 2.800 tys. zł;
- 7) 2031 – wynosi 2.300 tys. zł;
- 8) 2032 – wynosi 2.300 tys. zł;
- 9) 2033 – wynosi 2.300 tys. zł;

10) 2034 – wynosi 2.300 tys. zł;

11) 2035 – wynosi 2.800 tys. zł.

2. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz jest odpowiedzialny za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, Prezes Urzędu Zamówień Publicznych obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 48. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., z wyjątkiem art. 32 pkt 2–14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Marcin Próchnicki
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Rozwoju i Technologii
/podpisano elektronicznie/